

Mening. Jeg vil dog tillade mig at antyde en Maade, hvorpaa jeg tror, at Knuden kunde blive løst, uagtet jeg ikke tror, at den vil være saa let at løse. Jeg tror, at det simpleste og letteste vilde være at hugge Knuden over. Jeg tror, vi skulle dele de 50 Kr. i 2 Dele og saa stille Lærerne fuldstændig frit, idet der siges til dem, at hvis de ville beholde de 50 Kr. uden Afkortning, maa de ogsaa beholde det Arbejde, som de 50 Kr. ere Vederlag for, men hvis en Lærer vil være fri for Arbejdet, maa han ogsaa give Afkald paa en Del af de 50 Kr. Hvorledes man saa skulde dele disse 50 Kr., skal jeg ikke udtale mig om, om man skulde dele dem lige, eller man skulde sige: Læreren beholder de 30 Kr. for Kirkebøgernes Førelse og Skolens Renholdelse, medens de 20 Kr. blive henlagte til Hjælp til Betaling for de Forretninger, som skulde udføres af Ringeren. Det, der for mig er det vigtigste og det afgørende, er Principet, Ordningen af Spørgsmaalet vil jeg fuldstændig overlade til Udvalget. Naar man gaar denne Vej, opnaar man ogsaa, at man bliver fri for at foretage en ny Ligning, for saa gaar det hele af sig selv; saa bliver Summen udredet af Kommunens Kasse, og det anser jeg for det naturligste og simpleste. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og anbefaler mine Udtalelser navnlig til det kommende Udvalg og til den højtærede Minister.

Marott: Det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som vi hørte før, var saa ualmindelig stærk rystet over, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valg (K. M. Klausen) havde henstillet i alt Fald at give Religionsundervisningen fri i Skolerne. Jeg tror imidlertid ikke, at det ærede Medlem for Slagelse skulde være bange for en saadan Reforms Gennemførelse. Jeg tror nemlig, at det er et godt Princip, at Religiositet og Kristendom trives bedst i Frivillighed og ikke gennem Tvang, og det glædede mig at høre to Landborepræsentanter, hvoraf en er ældre Lærer i Folkeskolen, slutte sig til det Forslag, der saaledes blev givet det eventuelle Udvalg af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Jeg tror, at Kristendommen trives bedst i Frivillighed, og at et saadant Skridt vilde føre heni mod mere Religiositet og imod Afskaffelse af den Vanekristendom, vi alle maa være imod. I øvrigt forekommer det mig, at den ærede Kultusminister har været mere forsigtig og mere tilbageholdende end

egentlig ønskeligt og nødvendigt ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag. Den ærede Minister udtalte forleden, at hvis man hængte mere paa dette Lovforslag, vilde man risikere, at det gik til Bunds. Jeg vilde nu gerne spørge, hvorfor ikke, tror Ministeren ikke, der er Stemning her i Tinget for en videregaaende Reform af Folkeskolens Forhold? Jeg har i den Henseende en god Tro, jeg tror, at en saadan Reform vilde kunne vedtages her, naar den ærede Minister førte an i denne Sag. Vi have, som jeg bemærkede før, hørt, at to Medlemmer, tilhørende det ledende Parti her i Tinget, have udtalt sig for en af de principielle Ændringer, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har henstillet at vedtage. Det kan jo dog heller ikke være Meningen at undlade at tage en saadan Opgave op som en gennemgribende Reform af Folkeskolen af Hensyn til det andet Ting. Landstingets Stilling kan jo dog ikke være afgørende for Regeringen og Folketinget, efter at det parlamentariske Styre i vort Land nu er etableret. Desuden, hvem siger, at Landstinget vil modsætte sig en saadan gennemgribende Reform af Folkeskolen i Øjeblikket, det forekommer mig i alt Fald, at der burde prøves. Skoleloven af 1899 var jo den daværende Højre-regerings Værk, og den var i høj Grad bygget paa Kompromisser og Indrømmelser og Eftergivenhed fra Folketingets Fler-tals Side. Det var ogsaa noget, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) forleden Dag fastslog. Det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) sagde ganske vist, at Skoleloven af 1899 ogsaa tog Sigte paa Undervisningen netop derved, at den forbedrede Lærernes Løn. Ja, det er meget rigtigt, jeg indrømmer fuldt ud, at naar en Lærer skal kunne gøre god Eyldest i Skolen, skal han kunne se lyst paa Livet, ikke plages af Næringssorger osv. Det højner Skolen, naar Læreren er nogenlunde velstillet; men det er ingenlunde alt. Skolens hele Ordning, de Former, hvorunder den vel-situerede Lærer skal virke, er vel fuldt saa nødvendig, det kan ikke nytte at give god Lønning til Lærerne, naar de skulde arbejde under de gammeldags Former, thi saa mener jeg, at Pengene til de gode Lønninger i Virkeligheden ere givne daarligt ud. Vi bør derfor ikke blive staaende ved den Lønningslov, som Loven af 1899 i Virkeligheden var, vi maa videre nu i Demokratiets Tidsalder, vi maa ikke slaa os til Ro med Frasen om det danske Folk